

Procedeu de obținere a ceramicii de ZnO cu rezistivitate înaltă și deviație stoichiometrică controlată, care constă în sinterizarea pulberilor de ZnO prin metoda reacției chimice de transport într-un volum închis la o temperatură de sinterizare de 900...1150°C, timp de 48...72 ore, cu un gradient de temperatură în regiunea de sinterizare de $\leq 10^\circ\text{C}/\text{cm}$ și cu o viteză de răcire a ceramicii obținute de $\leq 100^\circ\text{C}/\text{oră}$; în calitate de agenți de transport se utilizează HCl cu presiunea inițială de 1...6 atm, H₂ cu presiunea inițială de 50...200% din presiunea inițială a HCl, și C în cantitatea de $\leq \text{HCl}$ (mol).